

BUCHÓN MORRILLERO ALICANTINO, door Simon Visser

Mij werd in de SIS redactievergadering in februari 2023 gevraagd een artikel te schrijven over de Morrillero Allicantino. Een ras wat ik vooral kende bij anderen. Ooit had ik een blauwbonte doffer op de til uit de lijn van Alex Kok. Een dier met veel actie, maakte steeds een flinke rit, streek dan en sloeg weer af. Het aparte vond ik het zeilen op de ondervleugels. Oppervlakkig deden ze we wat aan de vlucht van een slenk denken.

Voor het artikel ging ik op zoek op internet naar relevante artikelen. Behalve de nodige foto's en tentoonstellingsuitslagen was er niet veel te vinden. Een publicatie van de Spaanse duivenbond. In in van mijn duivenboeken las ik dat hij uit Murcia komt in de provincie Allicante. Verder las ik een publicatie dat de morrillero vroeger tot de tuimelaars werd gerekend en tegenwoordig tot de kroppers. Gezien zijn voorkomen en gedrag vind ik het ook meer een (half)kropper dan een tuimelaar. Om toch aan de nodige informatie en ervaringen tekomen over het ras besloot ik een paar fokkers te interviewen. Bij Alex Kok heb ik ze de nodige keren gezien, hij heeft een schitterende groep morrillero's. Ook Jos van Dorp heeft ze. Ik belde Jos en inderdaad hij heeft ze. Jos zei direct als je alles van het ras wil weten dan moet je bij Simon van Leyen en Alex Kok zijn dit zijn de fokkers van dit prachtige ras!

Jos vindt het een erg leuk ras, hij heeft ze al ruim 15 jaar. Jos vindt de morrillero hokvast, hij verspeeld er eigenlijk nooit een. Raakt soms wel een jiennense kwijt. Het leuke eraan vindt hij dat ze altijd actief en temperamentvol zijn. Een elegante duif die op zijn tenen loopt, een apart gezicht. Ook de vliegstijl is bijzonder met een wat opgerichtte hals die verdikt, een "stierennek". De morrillero vliegt niet lang aan een stuk door, maar maakt steeds vluchtjes, strijkt dan en slaat weer af. Jos heeft ze dit jaar zelf laten broeden door een tekort aan voedsterduiven op dit moment. Een aantal van zijn witte posten zijn gesneuveld door de roofvogel. Het zelf broeden gaat

wisselend, het ene koppel doet het redelijk goed, het andere koppel bakt er niks van en laat de jongen dood gaan.

Daarna Alex kok gebeld die inmiddels 18 jaar met het ras bezig is en een serieuze fokker is, niet alleen met de morrillero, maar ook met de murciano en zijn befaamde kleurposten in de meest bijzondere kleuren inmiddels 33 jaar. Alex fokt de morrillero sinds 2004, hij was op een grote show in de Groennoordhallen in Leiden daar hing een wit blaadje met de hand geschreven 6 witte morrillero's te koop. De man woonde in Haarlem, Alex heeft ze direct opgehaald en ging ermee aan de slag. In de loop der jaren is de kwaliteit enorm verbeterd, mede door een aantal malen dieren uit Spanje te importeren. 4-5 jaar geleden kocht hij een Spaanse topdoffer die heel veel klasse had, deze doffer heeft Alex flink ingekruist en het resultaat mag er wezen. Het ras is in de loop der jaren sterk veredeld, meer door ontwikkeld met een veel betere stuit en vleugeldracht. Toch is het ook een kwestie van veel selecteren, hij fokt jaarlijks 15 jongen en na strenge selectie houdt hij er daar de helft van aan. en de rest gaat naar andere liefhebbers, de laatste jaren ook naar Duitsland waar inmiddels ook belangstelling voor het ras is. Ondanks dat Alex geregeld mensen aan goede dieren heeft geholpen is het ras nooit echt populair geworden. Sommige mensen houden ze als bijras, maar er zijn maar een paar grote fokkers. Waar hij en Simon van Leyen de meest bekende zijn.

Het aankopen van dieren uit Spanje gaat tegenwoordig makkelijker, Alex heeft een duivenkoerier leren kennen die filmpjes van fokkers stuurt en ook filmpjes doorstuurt van morrillero's op shows via de app zodat je kunt zien wat je aanstaat. De koerier koopt de aangewezen dieren voor Alex en brengt ze dan naar Antwerpen, waart hij maandelijks nog meer handel moet brengen. Zo zijn onlangs vier goede dieren naar Bunschoten-Spakenburg gekomen.

De morrillero heeft een zeer eigen aparte vliegstyl, met opgeheven verdikte nek (stierennek) zeilend op de onderslag van zijn vleugels met de staart wat bol gericht. Ze maken relatief korte vluchtjes, strijken weer om daarna weer direct af te slaan. Een zeer actief ras wat zo een uur in beweging is. Ook Alex ervaart ze als hokvast, zij het dat het er ieder jaar meerdere kwijt raakt aan de roofvogel, ze zijn toch minder wendbaar dan zijn kleurposten. De aparte manier van vliegen doet mij een beetje aan een slenk denken, Alex is het hier niet mee eens. Toch vonden ze van de slenkenclub dat ook en hij vermoedde enige verwantschap. jaren geleden liet de slenkenclub uiteraard met toestemming van Alex bloed en veer af nemen bij de morrillero om na te gaan of er overeenkomst was in het DNA met de gelderse slenk. Die bleek er niet te zijn, twee aparte rassen dus, een Spaans, het ander oer-hollands ☺.

Ondanks de zeer aparte vliegstyl ziet Alex de Morrillero het liefst in zijn hok, daar komt deze karaktervogel het best tot zijn recht, Alex vindt de raseigenschappen zeer aantrekkelijk en een uitdaging om te fokken. Het gaat wel om veel verschillende kenmerken. Zoals:

- Type en stand
- Kop Oogkleur, oogrand
- De lange hals, het liefst met een knikje
- Open nek
- De verdikking in de hals, zeker bij de doffers met het koeren en vliegen
- Het trippelend op de teentjes lopen
- Opgericht in actie

- De vleugels onder de staart gedragen
- Vleugels voor de borst gedragen
- Middelgrote duif dus niet te klein of te groot
- De stuit
- Actieve karakter

Op de vraag of de Morrillero vroeger bij de tuimelaars, gerekend werd, zei Alex klopt dat ze tot 2006-2007 onder de tuimelaar vielen, de duiven uit haarlem hadden ringmaat 7 mm dus dat heb ik in 2005 ook gedaan de jaren erna ringmaat 8mm. Wie deze verandering tot stand gebracht heeft weet Alex niet, wellicht de SIS. In zijn ogen is het echt een kropper, gezien het voorkomen en gedrag.

Simon van Leyen is een groot liefhebber van het ras, hij fokt ze sinds 1994. Ook hem gaat het om het karakter, de vliegstyl en de zeer typische raskenmerken. Waarvan de meest opvallende de "morrillero" ofwel stierennek. Deze moet in de vlucht goed te zien als een verdikking in de hals, ongeveer zo groot als een tennisbal. De krop wordt meer achter dan voor in de nek geblazen. Waardoor de veren open gaan staan in de hals en op de rug, bij veel rassen een ernstige fout maar bij de morrillero juist een raskenmerk, net zoals bij de marchenero een ander oud Spaans ras. De morrillero vertelde Simon is ook een oud Spaans ras en zeker vanaf circa 1800 bekend. Het oude type morrillero had ook picakenmerken in het uiterlijk, mede onder invloed van Franco die tot 1976 verbood met andere rassen te vliegen dan met pica's. Wellicht omzeilden de liefhebbers zo een beetje de strenge regels voor vliegende duiven. Het is een vitaal ras wat makkelijk zelf zijn jongen groot brengt. Simon van Leyen doet dit niet, hij houdt zijn dieren liever actief en in showconditie en

laat het broeden aan de posten over die hij apart een broedzolder heeft zitten. En wat broedt er nou beter dan een postduif.....(noot van de auteur)

Simon gaat regelmatig naar Spanje om daar contact te hebben met Spaansae liefhebbers om het ras nog beter te leren kennen. Ook is hij zelf keurmeester en wordt soms gevraagd om de keuren. Laatst was er in Lorca een grote duivenshow waar hij was, er waren alleen al 150 morrillero's. In de streek Allicante, waar de morrillero ook naar vernoemd is, zijn ze flink populair, er is een groep liefhebbers die regelmatig 600 tot 800 dieren inzenden van verschillende speelduiffrassen onder de Spaanse kroppers Cuco Lorquino, Morrillero Alicantino, Quebrado Muriciano en Paloma de Clase. Deze mensen houden deze rassen om hun bijzondere vliegstijlen en hebben veel contact onderling.

Verder verteld Simon dat er de laatste jaren veel is geïnvesteerd om het ras te perfectioneren, iets wat Alex ook al aangaf. Wel waarschuwt hij dat dit niet teveel moet doorschieten zodat specifieke raseigenschappen verloren gaan. Hetgeen met veel andere rassen helaas ook gebeurd is. Verder is Simon ook van mening dat de morrillero een (half)kropper is, terwijl hij vroeger bij de tuimelaars werd ingedeeld. Een echte kropper vindt hij het ook niet, meer een speelduif zoals de slenk, ringslager en sommige andere Spaanse rassen zoals de morrocelo en de Clases. Simon nodigt mij uit voor van de zomer samen met Marcel Freling voor een hokbezoek. Dan kunnen we ook zijn andere favoriete ras bespreken, de Granadino. Wellicht een mooi onderwerp voor het oktobernummer.

Jos, Alex en Simon bedankt voor jullie input voor dit intressante artikel!

Verder nog wat informatie van de Spaanse bond. Hierbij de belangrijkste gezichtspunten:

Algemeen uiterlijk: De morrillero is een duif van gemiddelde lengte en fijne textuur. Van een zeer eigenaardige esthetiek, die verschilt van alle andere duiven die bekend staan om hun finesse en slanke nek; engrifado in zijn rug, kenmerk dat Morrillo wordt genoemd en waaruit de benaming van deze variëteit van het ras van het ras komt.

Verhoudingen: Wat de lengte betreft, deze moet variëren tussen 22 en 27 cm; meting genomen van het borstbeen of de kiel tot het einde van de staart. Met betrekking tot de nek moet dit minstens de helft zijn van de lengte van het proportionele lichaam, eerder geschetst.

Nek: De nek is een van de belangrijkste kenmerken van deze variëteit van rasduiven; deze moet lang zijn en vooral gebogen in zijn rug, schreeuwend in de vorm van een morrillo.

Vleugels: Het is een van de belangrijkste kenmerken. De vleugels mogen nooit de lengte van de staart overschrijden en, terwijl het dier staat, moet het ze onder de staart laten vallen; kenmerk waardoor het cacho wordt genoemd.

Staart: Het moet worden uitgehold en naar beneden worden geopend (tegelvorm) en tijdens het vliegen moeten ze ernaar schreeuwen in het gebied dat "albardilla" wordt genoemd.

Kenmerk tijdens de vlucht: De kenmerken tijdens de vlucht van de duivenmorrillero zijn zeer eigenaardig. In zijn vorm van vlucht wordt waargenomen dat de vleugels ze bewegen in de vorm van roeispanten, het wordt van voor naar

achter begrepen en wanneer het een stuk achtervolgt, raakt het het zelfs een paar momenten aan om het dan te nemen, te wiebelen, naar zijn duiventil die zijn hoofd draait om te controleren of het stuk niet vertrekt. Het wordt ook gekenmerkt door het feit dat het de nek en albardilla "griffioeneert", waarvan, zoals we al hebben vermeld, de naam morrillero is afgeleid.

Hoofd: Het is een beetje dun en langwerpig, afgerond van vorm op zijn rug en vernauwd bij het verbinden van zijn neus.

Veren: Alle variëteiten en kleuren passen in dit ras,

Snavel en neus: Het is medium en enigszins dun (de snavel) de nasale caruncles zijn slecht ontwikkeld, hartvormig door uiteinden dicht bij het voorhoofd die onder een hoek aan het einde van de snavel eindigen.

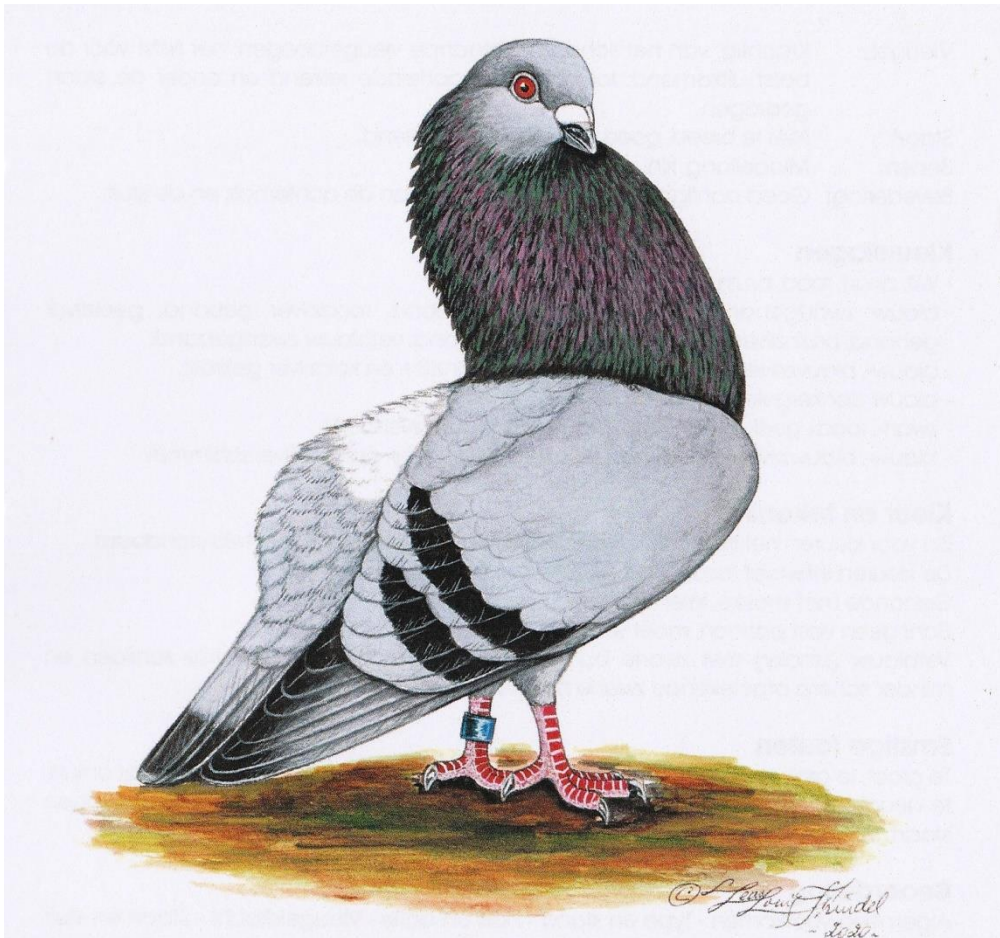
Trim: Het moet dun zijn en de kleur lichtgeel, maar het kan variëren afhankelijk van de pigmentatie.

Oog: De kleur hiervan van blauwachtig en rood, tot donker hangt af van de kleur van de veer.

Benen: Dit dier moet uit de benen worden getild, deze zijn dun en rood, evenals glad en zonder veren.

Fouten: fouten worden beschouwd als kort van nek, degene die een platte staart heeft en naar boven gebogen is, die vliegt zonder zijn morrillo en zijn dons te accentueren, grife in de albardilla, evenals die "rampee" of is een soort tremor in zijn vleugels tijdens het vliegen die lijkt op die van een zurito of veldduif.

Als afsluiting nog de Nederlands standaard van de morrillero, wat opvalt het kleine temperamentvolle en sierlijke van de duif, Verder zijn ze er ook in verassend veel kleuren. Kortom een mooi ras voor mensen die iets speciaals zoeken.

MORRILLERO KROPPER

Land van oorsprong Spanje, de provincie Allicante.

SBI: E / 341

Algemeen voorkomen

Temperamentvol, klein, smal; middelhoge stand en opgerichte houding.

Raskenmerken

- Kop:** Smal en fijn.
- Ogen:** Oranje tot rood; bij de kleurslag wit en bij witte koptekening donker. Oogranden fijn van weefsel, smal en bleek.
- Snavel:** Middellang, fijn, kleur in overeenstemming met de veerkleur. Bij smoky-blauw licht aangelopen.
- Hals:** Lang, het bovenste gedeelte licht naar achteren gebogen. Tijdens actie achter in de hals licht blazend, waardoor de halsveren zullen openen.
- Borst:** Niet te breed maar goed gerond, hoog gedragen.
- Rug:** Afhellend met iets bolle, losbevederde stuit.

Vleugels: Krachtig; van het lichaam afstaande vleugelboegen, het liefst vóór de borst uitkomend; tot aan het staarteinde reikend en onder de staart gedragen.

Staart: Niet te breed, goed gesloten en afhellend.

Benen: Middellang, fijn.

Bevedering: Goed aanliggend met uitzondering van de achterhals en de stuit.

Kleurslagen

- Wit, zwart, rood, bruin, dun, geel en kaki;
- blauw zwartgeband, blauwzilver donkergeband, roodzilver geband, geelzilver geband, bruinzilver geband en kakizilver geband; vetblauw zwartgeband;
- blauw-, blauwzilver-, roodzilver-, geelzilver-, bruinzilver- en kakizilver gekrast;
- blauw donkergekrast (donker);
- zwart-, rood-, geel-, bruin-, kaki-, blauw- en blauwzilver-*bont*;
- blauw-, blauwzilver-, roodzilver-, geelzilver-, bruinzilver-, en kakizilver-*schimmel*.

Kleur en tekening

Zie voor kleuren het hoofdstuk "Specificatie van de kleuren" in de NBS-standaard.

De kleuren intensief respectievelijk zuiver.

Gebande met strakke, intensief gekleurde banden.

Bont geen vast patroon, moet wel uitgesproken *bont* zijn.

Vetblauw (smoky) met zwarte banden met donkerder, licht gewolkte schilden en minder scherp afgetekende zwarte banden.

Ernstige fouten

Te groot, te grof; te korte hals; vleugelboegen te strak tegen het lichaam en/of onjuiste vleugeldracht; ontbreken van de karakteristieke stuit; te hoog of te vlak gedragen staart; slechte kleur.

Beoordeling

Algemeen voorkomen - Type en stand - Hals en actie - Vleugeldracht - Staart en stuit - Kop en ogen.

Ringmaat: 8mm